

omma loma eest hoolt lañnaks, ja kõhhe abbi otsiks, kui ta tuñneb temmal twigga ollewad. Sepärast tahhan ma praegu piisut sest teile teada anda, kuid a hobbose töörive eest vold hoida, ja mis nou siis tulleb pidada, kui hobbone haigeks jáab. Ei ma tahha muud abbi nimmetada, kui nisuggust, mis iggaüks tallo mees hõlpsastest ja ilma suure küllata jõuab sada. Kui se siis ka igga ford ei aita, siiski se mitto ford heaks tulleb, ja ellades kahjo ei te. Mõtke sepärast seda õppetust hea melega mästo.

Reigennamiste on tarvis, et hobbosed hästi sovad ülespetud ja sõdetud. Se olli tunnamullo selgeste nähha, et setöbbi ei hakkand rammus hobboselpeale niuasinaste, kui lahja ja rammoto hobbose külge, ja kui ta ebatükkas, siis ommeti se rammus hobbone joudis wastopaña ia sai mittoford teriveks. Sumbund ja leppastand heino ei sünini ella-

des

des hobbosel anda. Murretsego iggaüks, nõ paljus kui ta jõuab, omma lomale head sündsama toito, ja ðavo olgo ilma asjata ahne wilja toidoga. Hea selge kaer on hobbose keige sündsam toit ja parrem kui jahhojoma-aeg. Ka tando iggaüks hoolt et hobbosed iggapääw rohkestest ja ðigel aial sawad jetud, ning andko head puuhast wet neil juu hallikast, ehk jõest, ehk heast kaerust. Mudane sootwessi, ehk seisnud sumbund haisoga messi, ei kolba mitte. Selle läbbi ep se tsõbbi hakkab ja saab moinust, kui valsalma poudse aial hobbosed jannus seisvad, ja ehk pussagil wet ei leia, ehk hõddaa pârast muddast wet peamad joma. Ka on se hea, kui kuiva kõrge rohho-ma peál hobbosed farjas kâivad, ja mitte maddala râbba-ehk sooma peál. Reifis vaikus, fus maddal farja-ma, so ja paks mets liggi olli, seal olli ta hobbose tsõbbi raskem, ja suur

X 2

reid